

מ"ת 40214/07/15 - בלאל לבקיראת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט משה סובל

28 יולי 2016

מ"ת 40214-07-15 מדינת ישראל נ'
מזרחי(עצור בפיקוח) ואח'
בקשה מס' 140

בלאל לבקיראת

המבקש

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המבקש עו"ד וליד מסארוה

ב"כ המשיבה עו"ד מוריה הירש מפרקליטות מחוז ירושלים, פלילי

המבקש עצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשות הדדיות שהגישו הצדדים.

המבקש (משיב 4 בבקשת המעצר) מבקש שבית המשפט יעיין מחדש בהחלטתו מיום 20.9.15, לפיה נצטווה המבקש לשהות במעצר בית מלא. נטען כי חומר הראיות אינו מבסס לכאורה אלא עבירה מינורית המצויה בסמכות בית משפט השלום; כי חלף זמן רב (קרוב לשנה) מאז החלטת בית המשפט, בעוד שההוכחות בתיק העיקרי נקבעו לשמיעה החל מחודש דצמבר 2016; וכי המצוקה הכלכלית של המבקש ומשפחתו מחייבת אותו לצאת לעבודה, בתחום אחר מתחום אספקת הביצים נשוא כתב האישום, וזאת אף שלא נמצא מעסיק שמוכן לקבל על עצמו לפקח על המבקש במהלך כל שעות העבודה.

עמוד 1

המדינה מבקשת עיון חוזר בהחלטת השחרור, כך שיתווסף פיקוח על מעצר הבית של המבקש, וכן חילוט ההפקדה שניתנה, וזאת לאור אירוע שהתרחש ביום 20.7.16 במועד זה נמצא המבקש במחסום בכביש 446, הרחק ממקום מעצר הבית שלו, ותוך הפרת הוראת המעצר.

החלטת בית המשפט (כבוד הנשיא חשין) מיום 20.9.15 ניתנה לאחר שהוצגה עמדת הסניגור בעניין עוצמת הראיות הלכאוריות (ראו עמ' 81 לפרוטוקול הדיון מאותו היום). מאז לא התווספה ראייה נוספת בתיק שכן שמיעת ההוכחות טרם החלה. ממילא לא חל כל שינוי במצב הראייתי המקיים עילה לעיון חוזר.

אשר לחלוף הזמן: הגם שמקובלת עליי עמדת המבקש לפיה האחריות להתמשכות ההליכים אינה מוטלת לפתחו, נראה כי גם למדינה אין אחריות לכך, ובעיקר ההתמשכות נובעת מבקשות שונות שהגישו נאשמים אחרים. בנסיבות אלה ניתן היה לשקול הקלת התנאים ומתן אפשרות ליציאה לעבודה חרף מעצר הבית, אם היו מתקיימים שני תנאים מצטברים: ראשית, המבקש היה מוכיח כי הוא ראוי לאמון בית המשפט, המהווה תנאי בסיסי להקלה בתנאים למתן אפשרות ליציאה לעבודה; שנית, העבודה המוצעת הייתה תחת פיקוחו של מעביד שהיה מקבל על עצמו לוודא כי המבקש נמצא אך ורק במקום העבודה וחוזר למקום מעצר הבית במועד (השווה החלטה ברוח זו שניתנה בתיק דנן ביום 3.2.16 בעניין משיב 5, בנו של המבקש הנוכחי). דא עקא, שאף לא חד מתנאים אלה מתקיים לגבי המבקש: לאחרונה (ביום 23.7.16) המבקש הפר את מעצר הבית, ולשוטר שחקר אותו (למחרת היום) מסר כי זו הפרה שניה של מעצר הבית. ההסבר שניתן ע"י המבקש, ועניינו בצורך דחוף להביא את בנו לרופא, מעורר מספר שאלות, אולם גם אם יתקבל ההסבר, עדיין מדובר בהפרה שניה של הוראת בית המשפט. כמו כן, לא נמצא מעסיק המוכן לקבל על עצמו פיקוח על המבקש.

בנסיבות אלה, נדחית הבקשה לעיון חוזר, ומתקבלת באופן חלקי בקשת המדינה בעניין הפיקדון, וזאת לאור נסיבות ההפרה שתיאר המבקש. בהתאמה להחלטה שניתנה ביום 30.6.16 בעניין הפרה שביצע בנו של המבקש (משיב 5) ולאור נסיבות ההפרה דנן אותן תיאר המבקש, אני מורה על חילוט חלקי של ההפקדה במזומן בסך של 1,000 ש"ח מתוך הסכום שהופקד. המבקש יחדש את הסכום שחולט כדי הפקדה המקורית וזאת עד ליום 15.8.16.

מאותם שיקולים שפירט בית המשפט בהחלטתו הנ"ל מיום 30.6.16, לא ראיתי להוסיף על מעצר הבית המלא גם חובת פיקוח הדוקה על כל המשתמע ממנה.

ניתנה והודעה היום כ"ב תמוז תשע"ו, 28/07/2016 במעמד הנוכחים.

משה סובל, שופט

הוקלד על ידי ירונה אהרון